

ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายใต้นโยบายรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา กรณีศึกษา : กลุ่มชุมชนแรงงานต่างด้าว พื้นที่เทศบาลตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิไลศรี รัตนวัน*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพระพงศ์ ภักดิ์ศรี**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปะการัง ชื่นจิตร***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1.) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมของกลุ่มแรงงานต่างด้าว ในพื้นที่เทศบาลตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในมิติด้านคุณภาพชีวิตและมิติการเข้าถึงบริการสาธารณสุข2.) เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำทางสังคมของกลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่กลุ่มเป้าหมายการวิจัย คือ แรงงานต่างด้าวที่อาศัยในพื้นที่คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 ราย ทำการศึกษาโดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์และการสังเกต

ผลการวิจัยพบว่า1.) ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมมิติด้านคุณภาพชีวิตพบว่า สภาพความเป็นอยู่ของแรงงานมีความแออัด รายได้ต่อเดือน 9,000-12,000 บาท ค่าใช้จ่ายต่อเดือน 4,000-5,000บาท แต่ได้รับการดูแลจากนายจ้างในด้านที่เกี่ยวข้องกับงานดี มีแหล่งที่อาศัยเป็นหลักแหล่งมิติด้านการเข้าถึงสาธารณสุข พบว่าประวัติการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุมีน้อยครั้งขั้นตอนการติดต่อสถานพยาบาลและเจ้าหน้าที่แรงงานในพื้นที่ไม่สามารถสื่อสารได้ต้องมีล่ามในการติดต่อ ด้านค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลต้องจ่ายเอง เลือกใช้บริการกับเอกชนเพื่อลดปัญหาการบริการและเน้นความสะดวก อุปสรรคและปัญหาที่

เกิดขึ้นกับด้านสวัสดิการสาธารณสุข มีแรงงานจำนวนมากเข้าไม่ถึงสิทธิของรัฐ เช่น ประกันสังคม สิทธิ 30 บาท โดยใช้สิทธิเงินสดในการรักษา 2.)แนวทางการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นกับแรงงานต่างด้าว พบว่า 1.ต้องการได้รับสิทธิด้านสุขภาพ เช่น ประกันสังคม สิทธิ 30 บาท เงินช่วยเหลือต่าง ๆ 2.ต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาล เช่น กรณีการขาดรายได้เนื่องจากการทำงาน 3. ต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือกรณีต่ออายุใบอนุญาต

นิยามศัพท์เฉพาะ :ความเหลื่อมล้ำทางสังคม,แรงงานต่างด้าว,นโยบาย

*นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (กลุ่มวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

**ประธานสอบ

***อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“แรงงานต่างด้าว” หมายถึง กลุ่มแรงงานซึ่งไม่ใช่คนไทย มีเชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรมที่แตกต่าง ซึ่งโดยปกติหมายถึงแรงงานจาก 3 สัญชาติ คือ ลาว กัมพูชา และเมียนมา เนื่องจากพื้นที่ชายแดนไทยมีอาณาเขตติดต่อกัน ทำให้กลุ่มแรงงานเหล่านี้สามารถเดินทางเข้ามาทำงานในประเทศไทยได้ไม่ยากนัก ประเทศไทยมีจำนวนแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศเป็นจำนวนมาก ทั้งที่มีทักษะสูงซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก และที่มีทักษะต่ำซึ่งมีจำนวนมากเข้ามาทำงานในกลุ่มอาชีพที่คนไทยไม่นิยมทำเกี่ยวข้องกับภาคการผลิต ภาคเกษตรกรรม และการบริการในหลายภาคส่วน การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเป็นอย่างมากแรงงานต่างด้าวย้ายถิ่นฐานเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง ภาคธุรกิจเองกลุ่มนายจ้างหรือนายทุนก็มีความต้องการแรงงานเข้ามา

ในภาคการผลิตอีกด้วย ส่งผลให้ปัจจุบันแรงงานกลุ่มนี้มีการขยายตัว อยู่ในพื้นที่ต่างๆเกิดการแออัด กระจุกตัวอยู่อย่างมาก

ปัญหาที่สำคัญสำหรับแรงงานต่างด้าว คือ ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม เนื่องจากเหตุผลหลายอย่าง เช่น รายได้ การศึกษา ระดับชนชั้นในสังคม การถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง การเข้าไม่ถึงบริการสาธารณสุขต่าง ๆ ซึ่งในสังคมไทยปัญหาความเหลื่อมล้ำเกิดขึ้นมานาน และยังคงเกิดซ้ำอยู่ในสังคมไทย ผู้วิจัยขอชี้ให้เห็นในกรณีของกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศไทย การเข้ามาเพื่อต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเดิม ต้องการรายได้เพื่อครอบครัว ปลูกหนี้ หรือต้องการหลีกเลี่ยงปัญหาการเมืองและปัญหาทางเศรษฐกิจในประเทศ กลุ่มแรงงานต่างด้าวต้องเผชิญกับความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่ยืดเยื้อ ให้ การถูกตัดสินเพียงใช้สายตาผ่านทางชาติพันธุ์ หรือแม้กระทั่งเป็นการถูกเอาเปรียบจากนายจ้างหรือลูกจ้างคนไทยที่ทำงานในสถานที่เดียวกันเอง เป็นสิ่งที่กลุ่มแรงงานต่างด้าวต้องต่อสู้และอดทน เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่หวังไว้ คือ รายได้ที่มั่นคงและมากพอ

ปัจจุบันประเทศไทยบริหารงานภายใต้การนำของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว สัญชาติลาวกัมพูชา และเมียนมาอย่างมาก มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นผู้รับผิดชอบดูแลในการบริหารจัดการ มีการกำหนดนโยบายที่พยายามแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบแทรกมิติการคุ้มครองแรงงานโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้มีการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน พุทธศักราช 2557 โดยมีการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าวและความเหลื่อมล้ำทางสังคม ได้แก่

1) นโยบายที่ 3: การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

2) นโยบายที่ 5 : การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

ซึ่งทั้งสองนโยบายนี้มีความเกี่ยวข้องกับทั้งประชาชนไทยและกลุ่มแรงงานต่างด้าวในด้านความเหลื่อมล้ำและด้านสาธารณสุขเป็นอย่างมาก

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจอยากศึกษาปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มแรงงานต่างด้าว เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ถึงปัญหาและใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น และสอดคล้องตามหลักสิทธิมนุษยชนที่ควรเกิดขึ้นกับมนุษย์ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ขอมุ่งที่ประเด็นปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายใต้นโยบายที่เกี่ยวข้องกับด้านคุณภาพชีวิตและการเข้าถึงด้านสิทธิประโยชน์(สาธารณสุข)เป็นสำคัญ

คำถามการวิจัย :

ความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มแรงงานต่างด้าว ภายใต้นโยบายของรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชาในพื้นที่เทศบาลตำบลลำตาเสา อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นอย่างไร จะมีแนวทางในการแก้ไขอย่างไร

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมของกลุ่มแรงงานต่างด้าว ในพื้นที่เทศบาลตำบลลำตาเสา อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในมิติด้านคุณภาพชีวิตและมิติการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

2. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาลักษณะเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำทางสังคมของกลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่เทศบาลตำบลลำตาเสา อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตของการวิจัย :

1.ขอบเขตเนื้อหา : ผู้วิจัยจะทำการศึกษาในด้านเนื้อหาของสภาพปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มแรงงานต่างด้าวภายใต้นโยบายรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชาในแง่มุมมิติด้านคุณภาพชีวิต สภาพความเป็นอยู่ รายได้ และมีมิติด้านการเข้าถึงบริการสาธารณสุขในระหว่างการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-2019 ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน

2.ขอบเขตพื้นที่ : ผู้วิจัยลงพื้นที่ทำการศึกษาในพื้นที่เทศบาลตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีกลุ่มแรงงานต่างด้าวอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก และมีอายุงานที่ค่อนข้างนานมากกว่า 1 ปีขึ้นไป

3.ขอบเขตด้านเวลา : ผู้วิจัยทำการศึกษาในระหว่างช่วงเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน 2564

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ :

1.เพื่อทราบถึงสภาพปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่เทศบาลตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาคือความเหลื่อมล้ำทางสังคมของกลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่เทศบาลตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดด้วยสิทธิและเสรีภาพ

เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์ (2555 อ้างถึงใน เสกสรรค์ กันยา สาย ,2559: หน้า 34-35) ทำการศึกษาพบว่า สิทธิและเสรีภาพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและติดตัวมนุษย์แต่ละคนมาตั้งแต่กำเนิด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า

สิทธิและเสรีภาพเป็นผลผลิตจากธรรมชาติที่ให้แก่มนุษย์ทุกคน เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ เพิกถอนไม่ได้ ซึ่งเป็นรากฐานแนวคิดของสำนักกฎหมายฝ่ายธรรมชาติ อย่างไรก็ตามในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของรัฐต่าง ๆ ในปัจจุบันนั้น ย่อมปฏิเสธไม่ได้เลยว่ากฎหมายเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งด้วยการคุ้มครอง ซึ่งมักปรากฏในรูปแบบของรัฐธรรมนูญและกฎหมายต่าง ๆ ภายในรัฐ กรณีดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสิทธิเสรีภาพตามกฎหมายฝ่ายธรรมชาติอิทธิพลต่อกฎหมายบ้านเมือง โดยที่กฎหมายฝ่ายบ้านเมืองไม่อาจปฏิเสธที่จะไม่รับรองคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพอันเป็นพื้นฐานของมนุษย์ได้

แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

พศกร โยธินิรนาท (2555: หน้า 10)นโยบาย คือ สิ่งที่เป็นเหมือนหัวใจหลักของผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานของฝ่ายรัฐบาล ซึ่งการเข้าถึงความสำเร็จต้องมีการกำหนดเป้าหมายให้แน่ชัด รวมไปถึงการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน แนวทางปฏิบัติ ผลลัพธ์ของนโยบายและปัจจัยที่จะส่งผลต่อนโยบาย โดยปกติแล้วส่วนใหญ่จะมีคำว่า “สาธารณะ” พ่วงต่อท้ายนโยบาย มีวัตถุประสงค์เพื่อส่วนรวม ซึ่งในบางครั้งอาจใช้คำเรียกว่า “นโยบายสาธารณะ” (public policy) คือแนวทางปฏิบัติรวมถึงกิจกรรมที่ทางรัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำโดยมุ่งเน้นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมและสังคมเป็นหลัก ซึ่งเป็นผลผลิตที่มาจากกระบวนการเมือง โดยนโยบายสาธารณะจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาแรงงาน เป็นต้นนโยบายสาธารณะแบ่งออกเป็นหลายประเภทด้วยกัน ซึ่งแต่ละประเภทยังก็จะแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสมส่วนการนำไปใช้บริหารประเทศนั้นก็ขึ้นอยู่กับรัฐบาลแต่ละชุดจะกำหนดและปฏิบัติตามนโยบายสาธารณะแบบไหน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนมากที่สุด

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าว

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้มีการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน พุทธศักราช 2557 โดยได้มีการกำหนดนโยบายไว้ 11 ด้าน เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 มาตรา 19 ซึ่งมีการกำหนดให้รัฐบาลทำหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน และให้ดำเนินการปฏิรูปด้านต่าง ๆ และส่งเสริมความสามัคคีและสมานฉันท์ของประชาชนในชาติในครั้งนั้น มีนโยบายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มแรงงานต่างด้าวและความเหลื่อมล้ำทางสังคม ดังต่อไปนี้(สำนักงานคณะกรรมการ
<http://www.oic.go.th>)

นโยบายที่ 3: การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

นโยบายที่ 5 : การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

จากนโยบายทั้งสองนโยบายของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่ได้มีการออกแถลงการณ์ไว้นั้น นโยบายมุ่งหลักไปที่กลุ่มประชาชนและกลุ่มแรงงานต่างด้าวกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ให้ได้รับสิทธิการเข้าถึงซึ่งเข้าถึงสิทธิด้านมนุษยชนและการเข้าถึงซึ่งบริการสาธารณสุขของรัฐ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วีระ เกียบและศิวัช ศรีโภคางกุล(2560) ทำการศึกษาพบว่าสวัสดิการในการรักษาพยาบาลของกลุ่มแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา ยังไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร เช่น เมื่อเจ็บป่วยเล็กน้อยก็ต้องออกค่ารักษาเอง กรณีเจ็บป่วยหนักก็ต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลเอง (ซึ่งบริษัทควรจัดหารถนำส่ง) โดยอาศัยบัตรประกันตนและไม่ได้รับความสะดวกและสิทธิเหมือนแรงงานไทย รวมไปถึงสิทธิต่าง ๆ ที่ตามกฎหมายแรงงานไทยกำหนด ควรมีหน่วยงานภาครัฐเข้าไปตรวจสอบ

และนำทีมแพทย์อาสาเข้าไปดูแลเรื่องสุขภาพแรงงานในบริษัทอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละครั้งหรือสองครั้ง ให้ความรู้ด้านสิทธิการรักษาพยาบาลเพื่อให้แรงงานได้รู้ถึงสิทธิของตนอย่างถูกต้อง

อมรรวรรณ ศรีชูเปี่ยม (2550) จากการศึกษาพบว่า นโยบายด้านสาธารณสุข โดยเปรียบเทียบกับทั้ง 4 นโยบายในการนำไปปฏิบัตินั้น เป็นนโยบายที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด เพราะมีความเพียงพอกับงบประมาณ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานก็มีทัศนคติที่ดีต่อแรงงานต่างด้าว โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนของแรงงานต่างด้าว อีกทั้งมีการบริหารจัดการและประสานงานระหว่างกอง หรือหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามมีข้อจำกัดในเรื่องปัญหาการเคลื่อนย้ายเปลี่ยนนายจ้างทำให้เกิดปัญหาการติดตามโรค ส่วนแรงงานต่างด้าวที่ไม่มีการจดทะเบียนแรงงานจะต้องมีค่ารักษาพยาบาล เพราะไม่สามารถเข้าโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าได้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาการดูแลรักษา การควบคุมโรค การสื่อสารที่ไม่เข้าใจ สถานพยาบาลห่างไกล การเดินทางไม่สะดวก ความเชื่อที่ผิด ๆ ในการรักษาพยาบาล ความหวาดกลัวการถูกจับกุม ความปลอดภัยในการเดินทาง

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาอาศัยทำงานในประเทศไทยนั้น ควรมีสวัสดิภาพในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่รัฐจัดให้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในประเทศ ซึ่งไม่เพียงคนไทยเท่านั้นควรรวมถึงกลุ่มแรงงานต่างด้าวด้วยเช่นกัน

กรอบแนวคิดงานวิจัย

นโยบายรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา

-นโยบายที่ 3: การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

ด้านคุณภาพชีวิต

- แรงจูงใจในการเข้ามาทำงานในประเทศไทย
- สภาพความเป็นอยู่
- รายได้ต่อเดือน
- ค่าใช้จ่ายต่อเดือน
- การศึกษา (กรณีมี

ด้านการเข้าถึงสิทธิประโยชน์

- ประวัติการเจ็บป่วย / อุบัติเหตุ
- ขั้นตอนการติดต่อสถานพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่รัฐ
- ค่ารักษาพยาบาล/ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

แนวทางแก้ไขปัญหา

- ต้องการได้รับสิทธิด้านสุขภาพ เช่น ประกันสังคม สิทธิ 30 บาท เงินช่วยเหลือต่าง ๆ
- ต้องการได้รับการช่วยเหลือจากทางรัฐบาล เช่น กรณีการขาดรายได้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายใต้ นโยบายรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา : กรณีศึกษากลุ่มแรงงาน ต่างด้าว พื้นที่เทศบาลตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัด พระนครศรีอยุธยา” ผู้วิจัยใช้การศึกษาเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในลักษณะแบบเจาะประเด็น (focused interview)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากร คือ แรงงานต่างด้าวในพื้นที่ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำนวน 29,229 คน ตามมาตรา 59 (สำนักงาน บริหารแรงงานต่างด้าว <http://www.doe.go.th/alien>)

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเฉพาะเจาะจง มีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ ทำงานโดยมีและไม่มีใบอนุญาตทำงาน ตามกฎหมาย มีอายุงานไม่น้อยกว่า 1 ปี สื่อสารภาษาไทยได้ ทำการ คัดเลือกจากห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส.เอ็น.แซด เนื่องจากมีการจ้าง แรงงานต่างด้าวในพื้นที่เป็นจำนวนมากจำนวนทั้งสิ้น 7 ราย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล (data collection) ผู้วิจัยได้มีการแบ่งข้อมูล ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1 ข้อมูลขั้นปฐมภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และ อุปกรณ์ช่วยในการเก็บข้อมูล ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างโดย

มิได้กำหนดประเด็นคำถามไว้ตายตัว และมีลักษณะเป็นคำถาม
ปลายเปิด

1.2 ใช้การศึกษาข้อมูลขั้นทุติยภูมิ (secondary source) ซึ่งได้
จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือ ตำรา เอกสารงานวิจัย
วารสารวิชาการ บทความ และข้อมูลอื่น ๆ ซึ่งเป็นการทบทวนแนวคิด
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทำการจัดบันทึก ถ่ายรูป ถ่ายสำเนาเอกสารไว้
เพื่อนำมาทบทวนเนื้อหาและใช้วิเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้

การนำเสนอข้อมูล

สำหรับการนำเสนอข้อมูลในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การ
พรรณนาข้อค้นพบที่ได้ทั้งในขั้นทุติยภูมิและขั้นปฐมภูมิเพื่อให้ทราบ
ข้อมูลทั่วไปอย่างละเอียด รวมถึงยึดหลักการตีความสร้างข้อสรุปแบบ
องค์รวม

ผลการศึกษาวิจัย

ผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1: เพื่อศึกษาสภาพปัญหา
ความเหลื่อมล้ำทางสังคมของกลุ่มแรงงานต่างด้าว ในพื้นที่เทศบาล
ตำบลลำตาเสา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในมิติด้าน
คุณภาพชีวิตและมิติการเข้าถึงบริการสาธารณสุขใช้การศึกษาโดย
การสังเกตและแบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญแล้วนำผลการศึกษามา
วิเคราะห์ใน 2 ด้าน ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมของกลุ่มแรงงานต่างด้าว มิติด้าน คุณภาพชีวิต

1.1 แรงจูงใจในการเข้ามาทำงานในประเทศไทยของแรงงานต่างด้าว

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มแรงงานต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในพื้นที่
ส่วนใหญ่เข้ามาทำงานต่อสู้อัตนทำงานในประเทศไทย เนื่องจาก
ต้องการหารายได้ สร้างบ้าน หรือชำระหนี้สินต่าง ๆ รวมไปถึงเพื่อ
หนีจากสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำของประเทศตนเอง ไม่มีงานทำ ไม่มี
รายได้ รวมไปถึงการหนีจากปัญหาการเมืองที่ไม่เป็นปกติที่เกิดขึ้นใน
ประเทศของตนเอง สาเหตุเหล่านี้ส่งผลให้กลุ่มแรงงานต่างด้าวต้องเข้า

มาอาศัยประเทศไทย เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว

1.2 ด้านสภาพความเป็นอยู่ของแรงงานต่างด้าว

จากการศึกษาพบว่า ปัจจุบันสภาพความเป็นอยู่ของกลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ พบความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รู้สึกปลอดภัยและสะดวกสบายกว่าช่วงที่เดินทางเข้ามาในช่วงแรก ๆ จากอดีตที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยช่วงแรกนั้น มีความรู้สึกหวาดกลัวบ้าง ไม่กล้าออกไปไหนมาก เพราะบางคนไม่มีใบอนุญาตทำงานที่ถูกต้อง ทำให้ต้องเก็บตัวอยู่กับห้องในเวลาช่วงวันหยุดหรือมักไม่เดินทางไปไหน นอกพื้นที่บ่อยนัก เนื่องจากกลัวตำรวจไทยจับกุมหรือตรวจสอบเอกสาร หากถูกจับกุมก็จะต้องมีค่าใช้จ่ายเวลาที่ถูกจับซึ่งต้องจ่ายด้วยเงินจำนวนมาก

1.3 ด้านรายได้ของแรงงานต่างด้าว

จากการศึกษาพบว่า ปัจจุบันรายได้ของกลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่นั้น หากเปรียบเทียบกับช่วงแรกที่เดินทางเข้ามา มีรายได้น้อยงานหนัก รายได้ไม่มากอยู่ที่ 5,000-6,000 บาทต่อเดือน แต่ปัจจุบันพบว่า มีรายได้ที่ดีขึ้นเนื่องจากโรงงานมีงานให้ทำอยู่ตลอด ช่วงเทศกาลจะมีงานเข้ามาเยอะทุกวัน ส่งผลให้มีโอทีเพิ่มขึ้นด้วย รายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 9,000-12,000 บาทต่อเดือน (รวมโอทีและไม่หยุดงาน) ทำให้เหลือเงินใช้เพียงพอมากขึ้น

1.4 ด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนของแรงงานต่างด้าว

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ที่มีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต เช่น ค่าห้องพัก ค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอยู่ที่ 4,000-5,000 บาทต่อคนต่อเดือน ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่สูงสำหรับรายได้ต่อเดือน 9,000 บาท เพราะเห็นได้ว่ารายได้คงเหลือน้อยมากในการดำรงชีวิตในสังคมไทย ที่ปัจจุบันค่าครองชีพต่อเดือนค่อนข้างสูง

1.5 ด้านการศึกษา (กรณีมีบุตร) ของแรงงานต่างด้าว

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่มีบุตร สถานะภาพโสด อาศัยอยู่กันด้วยความสัมพันธ์แบบกลุ่มหรือญาติ และส่วนที่มีบุตรแต่ก็ให้บุตรอาศัยอยู่ที่ประเทศบ้านเกิดตนเอง เนื่องจากช่วงที่เดินทางเข้าในประเทศไทยนั้นมีค่าใช้จ่ายที่สูงอยู่แล้ว ต่อหัว และความไม่ปลอดภัยจากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ แรงงานต่างที่มีครอบครัวจึงเดินทางมาเพียงลำพังตัวสามีหรือภรรยา

1.6 ด้านการดูแลที่ได้รับจากนายจ้าง/บริษัทของแรงงานต่างด้าว

จากการศึกษาพบว่าแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ได้รับการดูแลเบื้องต้นตามสมควร ทั้งเรื่องจัดหาแหล่งงาน จัดหาที่พักอาศัย รวมไปถึงรถรับส่งในการเดินทางไปทำงานล่วงเวลา ในส่วนทางบริษัทที่ลงพื้นที่ปฏิบัติงานบางครั้งที่ไม่ได้รับการดูแลที่ดีมากนัก เวลาเกิดปัญหาในระหว่างปฏิบัติงานหรือมีปัญหาการทำงานกับแรงงานไทยบริษัทจะมองว่าคนไทยเป็นฝ่ายถูก ซึ่งตรงนี้แรงงานต่างด้าวรู้สึกว่าจะไม่ได้รับความเป็นธรรม

2. ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม มิติด้านการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ (บริการสาธารณสุข)

2.1 ประวัติการเจ็บป่วย / อุบัติเหตุ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่มีประวัติเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุทั่วไปจากการทำงานไม่มากนัก เนื่องจากมีการเฝ้าระวัง ป้องกัน และดูแลสุขภาพเป็นอย่างดี และในช่วงระหว่างทำงานนายจ้างหรือบริษัทก็ได้ให้การดูแลเป็นอย่างดี บางครั้งก็มีบริการรถรับส่งพนักงานในช่วงการทำงานล่วงเวลา หรือในช่วงเทศกาลที่มียอดการผลิตเข้ามามาก

2.2 ขั้นตอนการติดต่อสถานพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่รัฐ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มแรงงานในพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้มากนัก มีสื่อสารได้เพียงบางส่วน จะต้องมีล่ามเป็น

คนกลางในการสื่อสาร ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้เกิดปัญหาด้านการติดต่อสื่อสาร มีการล่าช้าในขั้นตอนการสื่อสาร ส่วนในเรื่องการเดินทางไปยังสถานพยาบาลจะเดินทางเอง เนื่องจากบริษัทจะใช้ในกรณีเกี่ยวข้องกับเรื่องงานเท่านั้น

2.3 ค่ารักษาพยาบาล/ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ต้องเข้ารับการรักษา โดยใช้เงินส่วนตัวเนื่องจากไม่มีสิทธิประกันสังคมหรือสิทธิอื่น ๆ อีกทั้งหากเป็นสิทธิประกันสังคมก็ไม่ได้รับการให้บริการที่ดีมากนัก ถูกเลือกปฏิบัติจากเจ้าหน้าที่ เช่น การเพิกเฉย ไม่สอบถามอาการ เป็นต้น กลุ่มแรงงานยอมรับการถูกเลือกปฏิบัติเช่นนี้ เนื่องจากเขาเองเข้าใจว่าต้องให้สิทธิคนไทยด้วยกันก่อนเป็นเรื่องปกติ

2.4 อุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับด้านสวัสดิการสาธารณสุข เช่น ประกันสังคม

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้เข้าถึงสิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพมากนัก เช่น ประกันสังคม สิทธิ 30 บาท เป็นต้น มีขั้นตอนที่ยุงยากในการเข้าถึงสิทธิประโยชน์เหล่านี้ และเนื่องมาจากนายจ้างยังไม่เข้าร่วมเกี่ยวกับมาตรการของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นการนำแรงงานไปรายงานตัว ตรวจสุขภาพ หรือเหตุอื่น ฯลฯ ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้แรงงานต่างด้าวในพื้นที่ยังไม่ได้รับและเข้าถึงสิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพอย่างเต็มที่

2.5 สวัสดิการที่ต้องการได้รับจากหน่วยงานภาครัฐ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ต้องการสวัสดิการด้านรายได้เป็นหลัก อยากขอให้ภาครัฐเข้ามาช่วยควบคุมสั่งการนายจ้างให้มีการเพิ่มค่าแรง ค่าล่วงเวลา เงินชดเชยอันเนื่องมาจากการทำงาน เช่น การเบิกชดเชยจากการพักงาน เนื่องจาก การลาป่วยหรืออุบัติเหตุ หรือแม้กระทั่งการถูกพักงานเนื่องจากการถูกคำสั่งปิดกิจการชั่วคราวช่วงขณะการแพร่ระบาดของเชื้อโคโรนา-2019 เป็นต้น

แนวทางแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นกับแรงงานต่างด้าว

ผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 :เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาคือเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำทางสังคมของกลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่เทศบาลตำบลลำตาเสา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมาโดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

การแก้ไขปัญหาด้านคุณภาพชีวิต

จากการศึกษาและวิเคราะห์ผลการวิจัย โดยใช้วิธีการสังเกตและแบบสัมภาษณ์พบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหามีดังต่อไปนี้

1.ด้านรายได้ ผลจากการศึกษาที่พบว่า รายได้ของแรงงานต่างด้าวนั้นยังไม่มากนัก หากไม่มีการทำงานล่วงเวลาหรือทำงานในวันหยุด เพื่อให้มีรายได้รวมที่มากขึ้นกว่าปกติ จะไม่สามารถมีรายได้ที่เพียงพอหรือส่งผลเสียให้กับครอบครัวได้มากนัก แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ

1.1 นายจ้างหรือบริษัทว่าจ้างควรมีการจัดสรรรายได้ให้กับแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นธรรม ไม่เอาเปรียบหรือหักค่าใช้จ่ายเกินความเป็นจริงเช่น ค่าตรวจสุขภาพ ค่าต่อใบอนุญาตทำงาน เป็นต้น ควรมีให้สิทธิความเสมอภาคไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการใช้แรงงาน

1.2ภาครัฐควรมีการจัดเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบหรือดูแลด้านสวัสดิการแรงงานให้ทั่วถึงและเป็นธรรมตามกฎหมาย เพื่อป้องกันการกระทำผิดกฎหมายของนายจ้างควรเข้าช่วยเหลือแรงงานหากพบเจอการเอาเปรียบจากนายจ้าง ควรมีการให้ความรู้และข้อมูลด้านสิทธิแรงงานที่มากขึ้น

2. ด้านค่าใช้จ่าย กลุ่มแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายที่สูง และค่าครองชีพก็สูงตามสภาพเศรษฐกิจ ค่าต่อใบอนุญาตทำงาน ค่าตรวจสุขภาพ ค่าที่พัก ค่ารักษาพยาบาล ฯ ควรมีแนวทางปัญหาเบื้องต้นดังนี้

2.1 ส่วนของนายจ้างหรือบริษัท หากเป็นไปได้กรณีที่เกิดเหตุจำเป็น ฉุกเฉินต่าง ๆ เช่น เจ็บป่วยหนักหรืออุบัติเหตุแล้วต้องหยุดพักงาน นายจ้างหรือบริษัทควรให้แรงงานได้เบิกเงินสำรองล่วงหน้า เพื่อใช้ชำระค่าใช้จ่ายในการดูแลตัวเองและทดแทนการขาดรายได้

2.2 ส่วนของหน่วยงานรัฐ ควรเข้ามาดูแลแรงงานต่างด้าวในเรื่องค่าใช้จ่ายในการต่อใบอนุญาตหรือขั้นตอนให้สะดวกมากขึ้นกว่าเดิม และควรช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตรวจสอบสุขภาพก่อนขอรับใบอนุญาต หรือค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การขอผ่านแดนเข้ามาทำงานในประเทศไทย

การแก้ไขปัญหามิติด้านการเข้าถึงสิทธิประโยชน์(สาธารณสุข)

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มแรงงานต่างด้าว ข้อเรียกร้องส่วนใหญ่อยากให้รัฐบาลช่วยเรื่องของค่าใช้จ่ายต่าง ๆ กรณีที่เกิดเหตุจำเป็น รวมไปถึงอยากให้รัฐช่วยเหลือเรื่องของการดำเนินการต่ออายุใบอนุญาตทำงานหรือเอกสารต่าง ๆ แรงงานไม่มีความรู้มากนักจึงเป็นเหตุให้ถูกเอารัดเอาเปรียบหรือเข้าไม่ถึงสิทธิอย่างง่ายจากบริการของรัฐ กรณีเจ็บป่วยก็เช่นกันกลุ่มแรงงานต่างด้าวยอมที่จะรักษาตัวเอง เนื่องจากไม่มีสิทธิด้านการรักษาจากรัฐบาล เวลาเข้ารับบริการก็จะได้รับบริการที่ไม่ดีนัก ล่าช้า อันเนื่องมาจากเพราะเขาคือแรงงานต่างด้าว

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา

การศึกษารวบรวมพบว่า ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มแรงงานต่างด้าวในพื้นที่เทศบาลตำบลลำตาเสา อำเภอลำปาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นั้น แรงงานควรได้รับความคุ้มครองทั้งทางด้านสิทธิมนุษยชนความเสมอภาคด้านแรงงาน และสิทธิขั้นพื้นฐานด้านสุขภาพที่ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติใดก็ตามควรจะได้รับตามสิทธิของความเป็นมนุษย์ โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กล่าวว่า

“อยากให้รัฐบาลทำให้ดีกว่านี้ บริหารจัดการให้ทั่วถึง ช่วยเหลือกลุ่มแรงงานต่างด้าวในด้านสิทธิต่าง ๆ บ้าง เช่น เงินช่วยเหลือยามขาดรายได้ สิทธิคนละครึ่ง เพื่อไว้ใช้จ่าย หรือช่วยเหลือด้านสวัสดิการแรงงาน ค่าจ้าง”

และ “บางครั้งก็เจอคนไทยที่คิดดีบ้างและคิดไม่ดีกับพวกเรา รู้สึกเสียใจที่เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านมนุษยชน แต่ก็เข้าใจเราไม่ใช่คนไทย”

และ “อยากให้รัฐบาลทำให้ดีกว่านี้ บริหารจัดการให้ทั่วถึง ช่วยเหลือกลุ่มแรงงานต่างด้าวในด้านสิทธิต่าง ๆ บ้าง เช่น เงินช่วยเหลือยามขาดรายได้ สิทธิคนละครึ่ง เพื่อไว้ใช้จ่าย หรือช่วยเหลือด้านสวัสดิการแรงงาน ค่าจ้าง”

การอภิปรายผล

1. ผลการศึกษาจากแนวคิดด้านสิทธิมนุษยชน พบว่า กลุ่มแรงงานต่างด้าวยังไม่ได้รับความเท่าเทียม ยังพบไม่ความเสมอภาคในด้านสิทธิต่างๆ พบการเอาเปรียบและการดูถูกจากสังคมไทย ต้องยอมรับสถานะว่าเลือกไม่ได้ เพราะจุดประสงค์หลัก คือ การเข้ามาทำงานเพื่อหารายได้ส่งกลับสู่ครอบครัว ข้อสรุปดังกล่าวตรงกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ บงกช นภาอำพร (2551) ได้อธิบายว่าปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ได้รับรองโดยที่ประชุมใหญ่องค์กรสหประชาชาติในปี ค.ศ.1948 หลักการรับรองสิทธินี้เป็นการรับรองว่ามนุษย์ทุกคนเป็นผู้ทรงสิทธิในแต่ละบทของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน จะเป็นการกล่าวถึง สิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนควรมี ไร้ ชายหรือหญิงหรือเด็ก จะต้องได้รับความคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกันโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุต่าง ๆ

2. ผลการศึกษาจากแนวคิดนโยบายแรงงานต่างด้าว พบว่า กลุ่มแรงงานยังไม่ได้รับสวัสดิการของรัฐการเข้าถึงสิทธิมีขั้นตอนและขบวนการที่ยุ่งยาก หากนายจ้างไม่ได้รับคำสั่งจากทางภาครัฐก็ไม่ช่วยเหลือแรงงานต่างด้าวมากนัก ดังนั้นโดยส่วนใหญ่แล้วกลุ่ม

แรงงานหากเจ็บป่วยจะเลือกใช้วิธีการรักษาด้วยเงินสด เพื่อให้รวดเร็วและบริการที่ดีที่สุดคล้องกับการศึกษาของวิระ เกียบและศิวัช ศรีโศกวงกุล(2560) ศึกษาพบว่า สวัสดิการในการรักษาพยาบาลของกลุ่มแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา ยังไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร เช่น เมื่อเจ็บป่วยเล็กน้อยก็ต้องออกค่ารักษาเอง กรณีเจ็บป่วยหนักก็ต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลเอง (ซึ่งบริษัทควรจัดหาส่ง) โดยอาศัยบัตรประกันตนและไม่ได้ได้รับความสะดวกและสิทธิเหมือนแรงงานไทย รวมไปถึงสิทธิต่าง ๆ ที่ตามกฎหมายแรงงานไทยกำหนด ควรมีหน่วยงานภาครัฐเข้าไปตรวจสอบและนำทีมแพทย์อาสาเข้าไปดูแลเรื่องสุขภาพแรงงานในบริษัทอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละครั้ง หรือสองครั้ง ให้ความรู้ด้านสิทธิการรักษาพยาบาลเพื่อให้แรงงานได้รู้ถึงสิทธิของตนอย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.การศึกษาปัญหาความเหลื่อมล้ำของแรงงานต่างด้าวควรศึกษาในพื้นที่อื่น เช่น กลุ่มแรงงานในพื้นที่เกษตรสวนยาง ภาคอุตสาหกรรม ประมง กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน ซึ่งอาจยังไม่ได้เข้าถึงสิทธิสวัสดิการทางสังคมใดๆ

2.ควรทำการศึกษาในมุมมองของนายจ้างว่าการมีแรงงานต่างในความดูแลนั้นมีแนวทางดูแลอย่างไร เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดหรือนโยบายของรัฐบาล และมีข้อจำกัดหรือปัญหาในทางปฏิบัติมากน้อยเพียงใด

3.ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมเป็นปัญหาที่อยู่คู่สังคมไทยมาเป็นเวลานาน สังคมควรร่วมมือกันอย่างไรเพื่อขจัดปัญหาหรือหาทางลดปัญหานี้ รัฐเองควรมีนโยบายใดที่สามารถนำมาแก้ไขปัญหาได้อย่างจริงจัง

บรรณานุกรม

พศกร โยธินีรนาถ.(2555).นโยบายรัฐบาลและการปฏิบัติต่อแรงงานข้ามชาติตามพระราชบัญญัติ พ.ศ.2537 .

(วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต).จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,คณะ
รัฐศาสตร์

เดโช แชนน้ำแก้ว,พระสุรรัตนบัณฑิตและปารีชาติ วลัยเสถียร.
(มกราคม-มีนาคม 2562).แรงงานข้ามชาติ:

คุณภาพชีวิตและการสร้างคุณค่าบนประสบการณ์ ณ ถิ่น
ปลายทาง กรณีศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชมหาวิทยาลัยจุฬาล
งกรณ์ราชวิทยาลัย.วารสารจุฬานาครทรรศน์.ปีที่ 6 ฉบับที่ 1
สมมิตร โตรักตระกูล (ม.ป.ป.).ปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็น
ธรรมด้านสิทธิและโอกาสในสังคม.

สำนักงบประมาณ

ศิพิมพ์ ศรีบัลลังก์.(2555).การทำให้แรงงานข้ามชาติเป็นปัญหาความ
มั่นคงของรัฐ : ศึกษากรณีแรงงานพม่าใน

ไทย.(วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต).จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย,คณะรัฐศาสตร์

ศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย และ อีรพรรณ ใจมั่น. (2562).ความ
เหลื่อมล้ำ:ความท้าทายของสังคมไทย:สถาบัน

พระปกเกล้า

ชัสมา พูลสวัสดิ์.(2558).ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าวของ
ผู้ประกอบการเกษตรกรรมในพื้นที่อำเภอ

นิคมพัฒนา จังหวัดระยอง . (วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต).มหาวิทยาลัยบูรพา,

วิทยาลัยพาณิชศาสตร์

สาทิณี ศิรไพบุลย์ .(2561).การคุ้มครองทางสังคมโดยการ
ประกันสังคมสำหรับแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติใน

ประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต).
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สาขาพัฒนา

มนุษย์และสังคม

เสกสรร กัญญาสาย.(2559).มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิ
รับบริการสาธารณสุขของแรงงานต่าง

ด้าวที่มีสถานะไม่ชอบด้วยกฎหมาย.(วิทยานิพนธ์ปริญญานิติ
ศาสตรมหาบัณฑิต).จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย,สาขานิติศาสตร์

อมรรวรรณ ศรีชูเปี่ยม.(2550).รัฐไทยกับการนำนโยบายแรงงานต่าง
ด้าวไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีแรงงานประมง

จังหวัดสมุทรสาคร.(วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต).
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,สาขา

รัฐศาสตร์

ผจงรักษ์ ศรีไชยวงศ์ (2557).การคุ้มครองแรงงานข้ามชาติหญิงจาก
พม่า : กรณีศึกษาลูกจ้างทำงานบ้านใน

กรุงเทพมหานคร .(วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต).
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,สาขาพัฒนา

มนุษย์และสังคม (สหสาขาวิชา)

ภูกิจ ทัพประดิษฐ์ (2558). ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงคุณภาพการ
บริการ:กรณีศึกษาโรงพยาบาลมะเร็ง

จังหวัดชลบุรี .(วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต).มหาวิทยาลัย
บูรพา,คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

ศรัญญา ศิริวงศ์ถวัลย์(2556).ก้าวข้ามความเหลื่อมล้ำ : แนวทางการ
ปรับตัวของแรงงานข้ามชาติชาวกัมพูชา .

วารสารวิจัยสังคม ปีที่ 36 ฉบับที่ 1

นโยบายของรัฐบาล(พลเอกประยุทธ์จันทร์โอชา:สำนักงาน
คณะรัฐมนตรี) 24ตุลาคม2564 เข้าสืบค้นจาก

<http://www.oic.go.th>